

~~de STEM van de~~ ~~LAATSTE BAZUIN~~

38^e jaargang nr. 51, winter 2012

*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Het Woord

*Het Woord werd vlees
en op een doodnormale dag
geboren.*

*Wat herders daar,
die werden ingelicht door he-
melkoren,*

gingen erheen.

*Men vond twee mensen, een Kind in
een Broodhuis.*

*Een voederbak
voor vee was Zijn rustplaats, we zijn
niet abuis.*

*Ja God heeft het
minste, het kleine verkoren.
Om wijsheid*

*van mensen tel-
kens teniet te doen; dat duurt tot
de eindtijd.*

*Als Hij verschijnt
om vrede te stichten, ja E-
re zij God.*

awb

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon en fax: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
Telefoon 070-511 39 95
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561 of via
e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof

Hoofdredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:
Herders op den velde...

Naar Elisabeth

***'En zalig is zij, die geloofd heeft, want wat vanwege de Here
tot haar gezegd is, zal volbracht worden' (Lc.1:45)***

Elisabeth, een nicht van Maria sprak deze woorden, door de Heilige Geest. Maria die van de engel Gabriël gehoord had dat zij zwanger zou geraken, niet van een man, maar door de Heilige Geest. Wat uit haar geboren zou worden, dat zou Gods Zoon genoemd worden. Voor Maria was dat alles verwarrend, het ging haar verstand zo ver te boven. Aan wie zou zij dat kunnen vertellen? Aan haar verloofde, Jozef? Een rabbijn? Of aan een wetgeleerde? Maria kende de wet en de geboden; zij wist, dat er niemand zou zijn die het zou kunnen bevestigen of rechtvaardigen. Maria stond er alleen voor. De engel Gabriël had wel tot Maria gesproken, dat haar nicht Elisabeth in haar ouderdom bevrucht was van een zoon en al in haar zesde maand was. Voor Maria was dat dan ook een reden om naar haar nicht te gaan, om dat wonder te bepraten dat haar nicht was overkomen.

Voor Elisabeth was het geweldig dat God haar nog bezocht had in haar ouderdom. Toen Maria was aangekomen bij het huis van Zacharias, en zij Elisabeth groette, sprong dat kindeke in de buik van Elisabeth op van vreugde. Dan staat er geschreven, 'en Elisabeth werd vervuld met de Heilige Geest.' Elisabeth geeft getuigenis, door de Heilige Geest, van het grote wonder dat aan Ma-

ria was geschied. Twee vrouwen die elkaar verstonden in het geloof en getuigenis gaven door de Heilige Geest. In wat God werkende was en wat nog voor de wereld was verborgen. Zelfs voor Israël was het nog verborgen, wat er groeide in deze twee vrouwen. De engel Gabriël had het wel verteld aan Zacharias in de Tempel, maar deze sprak tot de engel: 'Waarbij zal ik dat weten?' Zacharias vroeg in zijn ongelooft om een teken. Zacharias kreeg dat teken, dat hij stom zou zijn, totdat zijn zoon Johannes zou zijn geboren.

Door het geloof verstaan mensen elkaar en hoeven zij elkaar niets uit te leggen over die wonderlijke genade die zij ontvangen hebben in Jezus Christus en wat Jezus in hun leven heeft gewerkt. Die gelovigen treffen elkaar waar dan ook en dan is er die verbondenheid met elkaar en kunnen zij Gods Naam groot maken. En getuigenis geven in wat God bereidende is voor alle mensen in het grote verlossingswerk. Gods Woord is eeuwig en onveranderlijk. 'En zalig is zij, die geloofd heeft, want wat vanwege de Here tot haar gezegd is, zal volbracht worden.'

M.S. Antonisse

De harten der vaders

Van Johannes de Doper staat in Lc.1:16,17 het volgende geschreven: 'Velen der kinderen Israëls zal hij bekeren tot de Here, hun God. En hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaders te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden.' Beking houdt in het zich afkeren van de vreemde goden, een radicale breuk met de zonden en zich wenden tot God. Dit betekent dat men zijn denkrichting en zijn levenshouding verandert. Het gaat dus om een innerlijke omkeer, het komen tot andere gedachten, het verkrijgen van een andere gezindheid van het hart. Er is ook een uiterlijke kant. Men moet de vreemde goden wegdoen. In ons leven moet zichtbaar worden, dat wij ons bekeerd hebben. Ons gehele leven dient te beantwoorden aan de Goddelijke eis, de koninklijke wet: 'Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig' (1Pt.1:16).

Verlangen

Ook de verkondiging van Johannes was gericht op de beking van zijn toehoorders: 'Bekeert u; want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen,' sprak hij in de woestijn van Judea (Mt.3:2). Hij riep hen op om te keren tot een nieuw leven in gehoorzaamheid in de verwachting van het komende heil. In onze uitgangstekst vinden we nog een toevoeging, namelijk om de harten

der vaders te keren tot de kinderen. Dat is 'het hart van de vaders terugbrengen tot de kinderen.' Die vaders zijn o.a. de aartsvaders Abraham, Izak en Jakob. Zij zagen uit naar hun hemelse vaderland, zij verwachtten de komst van de Messias. Daar was hun wandel en handel op gericht; in hun hart klopte het verlangen naar het hemelse, nieuwe Jeruzalem. We lezen hierover bijv. in Hbr.11: 'In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde' (vs.13, zie ook vs. 16). De begeerte naar het hemelse vaderland en de komst van de Messias leefden in het hart van hun voorvaders en die gezindheid moest weer gaan leven in hun hart. Laten we wel zijn, diezelfde begeerte moet ook in ons hart leven. Want wij hebben het voorrecht te leven in de tijd dat de messiaanse profetieën in vervulling gaan. Wij kunnen het meemaken!

Toebereid

Er staat nog meer in het 17^e vers van Lucas, namelijk dat 'de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen' gebracht zouden moeten worden. Dat houdt in dat degenen die andere wegen zijn gegaan dan de wegen van de Heer het inzicht van de rechtvaardigen weer zouden moeten verkrijgen, inzicht in de wil van God en kennis van Zijn heilige liefde. Dat betekent

Pieter Breughel: predikende Johannes de Doper

onder meer dat men terugmoet naar de oude paden, waarvan we lezen in Jr.6:16: 'Zo zegt de HERE: Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel.' Voor onze tijd geldt dat men de inzettingen van de Heer voor Zijn kerk zou moeten gaan zoeken, maar ook de wet van de liefde moet navolgen (zie Rm.13:10). Het doel van dit alles is ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden. Een Hem toegewijd volk, voorbereid op en gereed voor de komst van Christus. We lezen van de wijze en dwaze maagden in Mt.25:10-12 het volgende: 'Die gereed waren, gingen met hem de bruiloftszaal binnen, en de deur werd gesloten. Later kwamen ook de andere maagden en zeiden: Heer, heer, doe ons open! Maar hij antwoordde en zeide: Voorwaar, ik zeg u, ik ken u niet.' De laatsten waren niet gereed. Dat ons dat niet overkome!

Vragen

Onze vraag zou kunnen zijn: 'Wil ik dat morgen de Heer komt?' Het zijn nu donkere dagen, maar ook dagen van troost en vertroosting; dagen van vernieuwing van de hoop. Advent, begin van het kerkelijk jaar, weer een schrede dichter bij de komst van Jezus. Wij leven in het zevende tijdvak: het tijdvak van de vervullingen. Wij staan op de drempel van het ingaan in de bruiloftszaal. Maar, merken we het wel op? Wordt bij velen het geloof niet steeds meer verdrongen naar de zijkant van de agenda? Is het soms hier zelfs niet uit verdwenen, terwijl wij toch geroepen zijn tot eerstelingskinderen? Wat is het kenmerk van een bruid? Zij verlangt toch haar hemelse Bruidegom te ontmoeten en eeuwig de Zijne te zijn! Het verlangen naar vereniging met onze Bruidegom hoort ingebed te zijn in onze manier van leven. Is dit zo, is dat onze hoop? Laten we ons eens afvragen welke hoop bij onszelf leeft.

1. Hoe staan we tegenover de Heer en zijn wederkomst?
2. Waarmee zijn we nog aan de aarde gebonden?
3. Kunnen we ons waarlijk losmaken van de aardse dingen die ons nu nog binden?
4. Is in ons hart waarlijk een verlangend uitzien naar Zijn komst?

Zegeningen

Wij zouden de meest gelukkige mensen van de wereld moeten zijn. We zijn getrokken met koorden van eeuwige liefde tot het wonderbaarlijke licht Jezus Christus. Alles wat de Heer heeft willen schenken aan zijn kerk wordt door ons gesmaakt: zó véél liefde! We hebben de heilige Waterdoop, de heilige Verzegeling het heilig Avondmaal, de 4-voudige bediening, 7 gaven. De Heer heeft ons door de jaren heen geweldig veel inzicht gegeven in zijn werk en toekomst. Toch kunnen we weinig vuur, weinig blijdschap en allerlei problemen ontdekken. Hoeveel gesprekken gaan wel niet over de moeilijkheden en de schaduwen van het leven? Terwijl: als wij voldoende bewust zijn en achten wat de Heer ons geschonken heeft, schenkt en nog veel meer wil schenken, dan kunnen en hoeven we toch eigenlijk niet meer bedroefd of angstig te zijn voor de zware tijden die zullen ontstaan in de laatste dagen. Er is zoveel liefde geschonken! Laten we onze zegeningen nu eens tellen: één voor één, en vergeet er dan géén. Dat moet ons hart toch vervullen met dankbaarheid, vreugde en blijdschap.

Dan zijn de begeerlijkheden van de wereld niet meer begeerlijk maar is alles drek (zie Flp.3:8). Dan ma-

ken we ons geen zorgen voor de dag van morgen want de morgen zal voor het zijne zorgen en dan zoeken we op de eerste plaats het koninkrijk van de Heer en zal alles ons worden toegeworpen.

Advent

Het woord advent komt van 'advenire' en betekent 'er komt iets op je af'; 'het komt aan'. Wat is aankomend? De naderende komst van de Heer; de Koning komt. Daarom is advent:

1. tijd van voorbereiding op de herdenking van de komst van Jezus de Christus in nederigheid, in een kribbe.
2. tijd van voorbereiding op de komst van Jezus Christus als Bruidegom
3. tijd van het uitzien, het verwachten van het aanbreken van het 1.000-jarige vrederijk.

Het zijn donkere dagen, maar ook dagen van troost en vertroosting. Het zijn dagen van vernieuwing van de hoop. De hoop op God. We verwachten van de Heer iets goeds, een blijde uitkomst. We mogen vast op de Heer vertrouwen. We kunnen ons toebedeelde werk uitvoeren: het hart van de vaderen keren tot de kinderen. Als bruidsgemeente moeten we telkens weer vernieuwen, verdiepen, de hoop vastgrijpen van de komst van onze Heer en die hoop uitdragen. Jezus komt! Maranatha.

J.L.M. Straetemans

Woord: legermacht

(En plotseling was er bij de engel een hemelse legermacht - Lc.2:13)

Toen de herders in de velden van Efrata van de eerste schrik bekwamen waren en zij luisterden naar de engel die de geboorte van Christus aankondigde, lezen we dat er plotseling een hemelse legermacht was, die God loofde. Laten we het maar een koor noemen, ondanks dat er niet staat dat zij zongen, maar dat zij zegden.

Het Griekse woord dat gebruikt wordt voor legermacht is 'stratia', dat wijst op een georganiseerde menigte, zoals een leger of heerschaar ook is. De oorsprong van deze legermacht is hemels; ze bestond dus uit andere engelen die de boodschap van de aankondiging ondersteunden met hun 'Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens'. Het gevolg van hun boodschap was in ieder geval dat de herders op weg gingen naar Bethlehem 'toen de engelen van hen heengevaren waren naar de hemel.' Hieruit blijkt dat het toch op zijn minst een imposante ervaring geweest is, want het liet de herders haastig hun kudden verlaten om op zoek te gaan naar een pasgeboren jongetje, dat hen aangekondigd was als de Heiland, dat betekent de redder, de bevrijder van het volk.

Nog een hemels leger

In het Nieuwe Testament is er één andere plaats waar het woord 'stratia' voorkomt en niet toevalligerwijze ook in combinatie met 'hemels'. We vinden de woorden in Hd.7:42,

een gedeelte van de toespraak van Stefanus waar hij aangeeft dat de Israëlieten in de woestijn ook de afgoden gediend hebben. Stefanus verwijst in zijn rede naar een tekst uit de profeet Amos (5:25-27) waar we in Handelingen lezen: 'Hebt gij Mij slachtoffers en spijsoffers gebracht in de woestijn, veertig jaar, huis Israëls, en tevens gedragen Sikkut, uw koning, en Kewan, uw stergod, uw beelden die gij u gemaakt hebt?' Die Sikkut en Kewan waren Assyrische goden die in verband worden gebracht met de planeet Saturnus. Stefanus voegt eraan toe: 'Hebt gij niet de tent van Moloch gedragen en de ster van de god Romfa (verwijst ook naar Saturnus), de afbeeldingen, die gij gemaakt hadt om die te aanbidden?' Moloch was de naam van de Moabitische zonnegod en de tent van Moloch was het afgodische tegenbeeld van de tabernakel. Zon, maan en sterren werden als goden aanbeden. Zij vormden samen het hemelse heil dat in deze betekenis tot Gods schepping behoorde en daarom niet mocht worden aanbeden. Ten overvloede: dat geldt natuurlijk ook voor de geschapen engelen. Alleen God komt de eer en aanbeding toe. De hemelen vertellen slechts Zijn eer!

Goede engelen

De goede engelen waaronder zij die het 'Ere zij God' brachten, bestaan in duizendtallen naar we weten. We herinneren ons Elisa's knecht die bang was toen hij met de profeet

omsingeld was door het leger van Aram: 'De HERE opende de ogen van de knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa' (2Kn.6:17). Hij hoefde niet te vrezen.

Toen de Heer gevangen werd en Petrus het oor van Machus sloeg, werd hij vermaand door Christus die dit geweld afkeurde en sprak: 'Of meent gij, dat Ik mijn Vader niet kan aanroepen en Hij zal Mij terstond meer dan twaalf legioenen engelen terzijde stellen?' Onder Augustus schijnt een legioen bestaan te hebben uit 6826 mannen (d.w.z. 6100 infanteristen, en 726 ruiters). Het zouden dus bijna 82000 engelen zijn waar Christus duidde op die twaalf legioenen. In Op.11:5 lezen we van een stem van vele engelen rondom de troon (...) en hun getal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen. Miljoenen engelen dus die God dienden, waar we ook al van lasen in Hbr.12:22: 'Maar gij zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse

Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen' (zie ook Dn.7:10). Het zijn de engelen die God dienen en 'zijn zij niet allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven' (Hbr.1:14)? De herders in de velden van Efrata mochten een aantal hunner ervaren toen zij God de eer gaven van de menswording van Zijn Zoon Die de vrede herstellen zou tussen een zondig mensengeslacht en de Schepper.

Andere goden

Dat de Israëlieten zich vaker bogen voor andere goden, moge ook blijken uit Js.65:11 waar de Heer hen verwijt: 'Maar gij die de HERE verlaat, die mijn heilige berg vergeet, die voor Gad een tafel aanricht en voor Meni mengdrank schenkt.' De namen die worden genoemd waren Arameese afgoden en waarschijnlijk semietische vormen van Jupiter en Venus. Dezelfde Babylonische goden heetten Mardoek en Isjar. Ook hier vinden we weer een verwijzing naar hemellichamen. Laten we ook niet vergeten dat vele sterren en planeten getooid zijn met de namen van Romeinse en Griekse goden. Er bestaat blijkbaar een relatie tussen deze goden en hemellichamen op een wijze die wij niet weten.

Al korte tijd na de zondvloed zien we dat de toenmalige mensen hun eigen goden gingen zoeken. We weten uit de profeet Daniël dat Gabriël, de engel die tot hem gezonden was om zijn visioenen uit te leggen tot hem sprak: 'Terstond moet ik terugkeren om met de vorst der Perzen te strijden, en zodra ik uitgegaan ben, zie, dan zal de vorst

van Griekenland komen.' Hij wees daarmee op een strijd die blijkbaar plaatsvond in de hemelse gewesten tegen de legeraanvoerders van de satan. Die engelvorsten waren ook de aanvoerders van volken. Elk volk had zijn eigen engelvorst die gezien bovenstaande teksten door hun volk geassocieerd werd met een hemellichaam. De tekst uit Amos hierboven had het tenslotte zelfs over 'Kewan uw stergod!' Het betekent dat men niet slechts de hemellichamen aanbad, maar in hen de engelvorsten uit het leger van satan!

In Nm.21:29 vinden we over de vorst der Amorieten en zijn volk: 'Verloren zijt gij, volk van Kemos! Hij maakte zijn zonen vluchtelingen, zijn dochters gevangenen van Sichon, de koning der Amorieten.' Het maakte die Kemos kennelijk niet uit wat er met zijn volk gebeurde. We kunnen hoe langer hoe beter begrijpen dat in de tijd van het einde volk zal opstaan tegen volk en koninkrijk tegen koninkrijk. Satan, de mensenmoordenaar van het begin haat de schepselen Gods en zal zijn eigen leidlieden ertoe aanzetten Gods schepselen de geestelijke en natuurlijke dood in te jagen wanneer hij weet dat zijn tijd gekomen is dat hij zal worden gebonden.

Michaël

'Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat,' leert Dn.12:1. We weten dat deze Michaël de Zone Gods is. Dat kunnen we al zien aan Zijn Naam: 'Wie is als God?' Wie anders dan de Here Zelf kon dit zeggen? Israël had dus een bijzondere vorst, de vorst van het

leger des Heren (zie Jz.5:14,15). We lezen het waarom in Dt.7, waarvan we vers 6 en 7 citeren: 'Want gij zijt een volk, dat de HERE, uw God, heilig is; u heeft de HERE, uw God, uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om zijn eigen volk te zijn. Niet, omdat gij talrijker waart dan enig ander volk, heeft de HERE Zich aan u verbonden en u uitverkoren; veeleer zijt gij het kleinste van alle volken.' Zegt ook Paulus niet aan de Korintiërs (1:27-29): 'Integendeel, wat voor de wereld dwaas is, heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en wat voor de wereld zwak is, heeft God uitverkoren om wat sterk is te beschamen; en wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren, dat, wat niets is, om aan hetgeen wel iets is, zijn kracht te ontnemen, opdat geen vlees zou roemen voor God.' We hebben een onveranderlijk God die Zijn Zoon liet overgeven aan een kruishout, 'voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid, maar voor hen, die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods en de wijsheid Gods.' Hij leidt Zijn uitverkorenen naar een tijd vol vrede en liefde. Hij is de Vorst die neergelegd in een kribbe door de herders gevonden werd. Hij is de Leidsman, ook van de hemelse legermacht met wie wij samen kunnen zingen: 'Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens.' Dat wij allen Gods vrede en welbehagen willen genieten en verre blijven van de afgoden van deze wereld. Dankzij dat Kindje in de kribbe!

A.W. Berkhof

Een ster die niet verbleekt

Als het laatste nummer van 'de Stem de laatste Bazuin' in 2012 wordt uitgereikt, loopt het al tegen het einde van het jaar en bij velen gaat het leven weer door en men bereidt zich voor op wat komende is. De jaarwisseling staat voor de deur; er wordt van alles in huis gehaald, want ook dit feest moet slagen, het is immers maar 1x per jaar, en kosten noch moeite worden hierbij gespaard.

Wat jammer toch, dat het kerstevangelie zo gauw wordt overspoeld, de kerstster zo snel verbleekt, zo gauw wordt vergeten. Terwijl er misschien veel mensen zijn die dat Kind van de vrede nog zoeken. Wij als christenen maken ons geen zorgen. Wij hebben de Heer immers ontmoet in ons leven, wij hebben de vrede gevonden en genade en verlossing ontvangen. Maar hebben we dat daadwerkelijk wel? Zijn we tevreden met datgene wat we hebben ontvangen of zoeken we naar meer geluk? Naar het geluk zoeken, daar is niets mis mee, hoogstens kan het zijn, waar zoeken wij ons geluk in? Hier op aarde of juist het koninkrijk van God? Zoeken we die Koning Jezus waar nog vele mensen naar op zoek zijn, of denken wij als christenen dat we Hem al gevonden hebben in ons leven?

Een ster

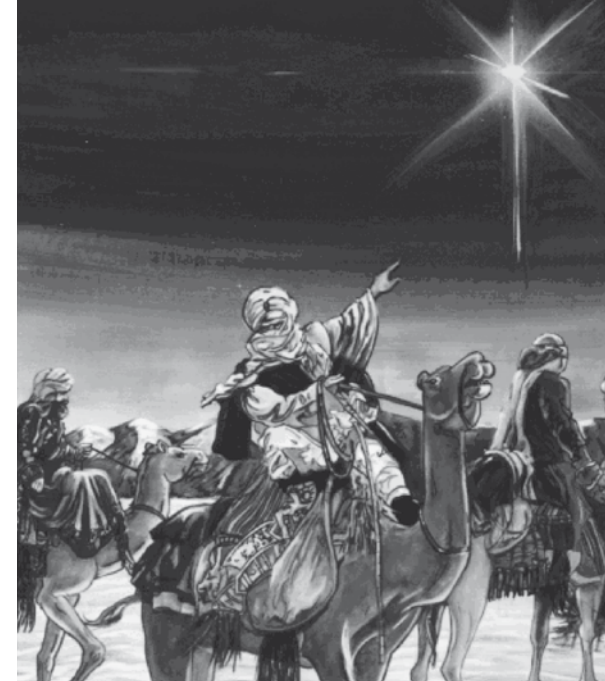
Zeker hebben we de Heer gevonden. Zeker hebben we de Heer ontmoet in ons leven, maar verwachten wij de Heer wel op de wolken des hemels? Letten we

wel genoeg op de tekenen van de tijd? Een schoon voorbeeld vinden we in het hoofdstuk 2 van het Mattheüsevangelie: wijzen die kwamen. Matheus vond het belangrijk genoeg om van deze geschiedenis melding te maken en aan de mensheid na te laten tot lering voor velen. Als we zo over de wijzen spreken, gelden voor hen zeker de woorden van de profeet Jesaja 9:1: 'Het volk dat in donkerheid wandelt, ziet een groot licht.' Na de geboorte van onze Heer en Heiland kwamen er wijzen uit het Oosten in Jeruzalem aan. Ze kwamen uit het gebied waar het heel gewoon was dat men vele soorten van wetenschap beoefende. We lezen zelfs dat Daniël aan het hoofd heeft gestaan van zulke geleerden. De wijzen waren zeker geen domme jongens. Een kenmerk is dat geleerden altijd meer willen weten van allerlei zaken. Ongetwijfeld zullen zij tijdens de ballingschap gehoord hebben van een levende God, de God van Daniël met Zijn wonderen en krachten. Mede hierdoor waren zij waarschijnlijk ook op de hoogte van de profetie van Bileam: 'Dat er een ster zou opgaan vanuit Jacob, dat de scepter zou oprijzen vanuit Israël' (Nm.24:17). Op een bepaald moment hadden de wijzen een speciaal luchtverschijnsel gezien, dat in het bijzonder hun aandacht trok. Al snel kwamen ze tot de conclusie dat deze ster wel heel bijzonder moest zijn. Deze ster gaf aan, dat er een Koning was geboren in het land van Jacob. Door deze bijzondere ster en mede door

kennis van de profetie van Bileam, besloten de wijzen op weg te gaan naar het land der Hebreëën om de pasgeboren Koning te zoeken en Hem de hulde te bewijzen die Hem toekwam. Eenmaal te Jeruzalem aangekomen, stelden ze de vraag: 'Waar is de Koning der Joden, die geboren is?' en voegden aan de vraag toe: 'Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen.'

Herodes

In die tijd regeerde er een goddeloze koning over het land Israël. Het land Israël was niet in die gelukkige toestand zoals Pr.10:17 zegt: 'Welgelukzalig zijt gij land, welks koning een edele is.' Koning Herodes was zeker niet een edele, hij had geen hart van een edele heer. De vraag: 'Waar is de koning der Joden,' werkte in het hart van Herodes het gevoel of er een aanslag werd gepleegd op zijn troon. Zelfs zo erg dat hij er ontsteld van werd en geheel Jeruzalem met hem. Hij liet de schriftgeleerden komen en stelde hen de vraag, waar de Koning der Joden geboren zou worden. Het antwoord voor de schriftgeleerden was niet moeilijk. Zij wisten wat de Here God had gesproken door Zijn profeet Micha 5:1: 'En gij, Bethlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een heerser zal zijn over Israël en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid.' Herodes ging verder en liet de wijzen in het geheim tot zich komen. Na het vragen over dat wonderlijke licht wat gezien was als een ster, stuurt

Herodes de wijzen naar Bethlehem met de opdracht om nauwkeurig onderzoek te doen en zo spoedig mogelijk bericht te zenden, opdat hij ook hulde kon brengen aan de Koning der koningen.

Wat was Herodes toch een sluve vos, want waren al deze woorden gemeend, kwamen ze uit een oprecht edel hart? Neen, ze kwamen niet uit een oprecht edel hart. Hij huichelde, want wilde hij niet die Koning der Joden doden? Maar door zich in de mantel van vroomheid te kleden, trachtte hij zijn doel te bereiken. De wijzen waren toch niet zo wijs, dat ze het plan doorzagen, maar de Here God doorzag het wel. Hij ziet tot in de diepste schuilhoeken des harten. Niets is voor Zijn heilig oog verborgen, zoals beschreven in Ps.11:4-5 'De HERE woont in zijn heilig paleis, de HERE heeft in de hemel zijn troon; zijn ogen slaan gade, zijn blikken doorvorsen de mensenkinderen. De HERE toetst de rechtvaardige en de goddeloze; en wie geweld bemint, die haat Hij.' Koning Hero-

des behoorde tot diegenen die het geweld lief hebben. Hij liep immers rond met het plan om deze pasgeboren Koning om te brengen en zo dacht hij dat hij zijn troon veilig kon stellen. De psalmist spreekt: de troon des Heren is in de hemel, de troon van Herodes was op aarde. Herodes vergat domweg hoe ver de troon van God verheven is boven al het aardse.

Wijzen

De wijzen hadden geen enkel vermoeden dat Herodes zo'n boos plan had, en hoe wordt het woord van God niet waar, dat de wijsheid van deze wereld een dwaasheid voor God is en dat Hij al de beraadslagingen en de harten der mensen ziet en proeft. Daarom is het ook de wijsheid van God zelf, dat de wijzen worden gewaarschuwd door een droom om niet terug te keren naar Herodes, maar langs een andere weg terug te keren naar huis. De wijzen waren beoefenaars van de wetenschap, maar veel schoner was het dat zij ook de godsvrucht beoefenden. Zielsbegerig hadden zij hun land verlaten en waren ze de richting opgegaan welke de wonderbaarlijke ster had aangewezen. Eindelijk aangekomen in de stad van David, Bethlehem, hebben zij blijk gegeven van hun geloof door neder te knielen voor het Kindeke Jezus en Hem te aanbidden, ook al was dit in een stal. Het gaf wel een bewijs dat deze geleerde mannen vervuld waren van diepe ootmoed. Op deze ootmoedige heidenen, zo mogen we ze toch wel noemen, is van toepassing uit Js.57:15: 'Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens

naam de Heilige is: In de hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen oplevén.'

De wijzen hadden voor de geboren Koning geschenken meegenomen: goud, wierook en mirre. Ze gaven van de beste voortbrengselen van hun land. Deze geschenken gaven later aan Jozef en Maria de mogelijkheid voor levensonderhoud en te reizen naar het land Egypte en weer terug te keren naar het land van herkomst.

Verschillen

Maar hoe een groot verschil wordt ons hier getoond tussen de wijzen en de Joden, de schriftgeleerden, de gelovigen. De Joden konden precies zeggen in welke plaats de Zone Gods geboren moest worden. Maar stonden onverschillig voor het doel waar de wijzen voorgekomen waren. De hoogmoedigheid en hun zelfgenoegzaamheid waren hier mede de oorzaak van, ze waren trots op henzelf, dat ze nakomelingen waren van Abraham. Alleen misten ze de geest van Abraham, waardoor ze ook niet tot de geestelijke kinderen, het geestelijke zaad van Abraham behoorden. Hierdoor stonden zij ver van de Heer verwijderd en ver buiten de Here God, want de psalmist zegt in Ps.138:6: 'Want de Here is verheven, en Hij aanschouwt de nederige, maar de hovaardige kent Hij van verre.' In de harten van de wijzen leefde een oprecht kinderlijk geloof en dat is hun tot zegen geworden, in tegenstelling tot de schriftgeleerden. De wijzen waren

begerig naar de liefde Gods, om die te ontvangen. Ze waren niet langer tevreden met alleen wetenschap, het maakte enkel maar arm van geest. Ze waren meer als een Mozes, ook hij leerde alle wetenschappen aan het hof van Egypte, maar later toen hij volwassen werd, koos hij voor zijn volk en zijn God, om die te dienen in het oprechte geloof. En dit was niet door zichzelf, maar door de leiding van God, precies zoals de ster leiding was van God.

Ster(ren)

De ster, die zo de aandacht trok van de wijzen was geen gewone ster, maar het was een engel des Heren, die als een ster glinsterde. Dit zeg ik niet zomaar, maar is mede openbaard door de Heilige Geest in het woord der profetie die als volgt luidde (5 febr.1871): 'Het was een engel die de wijzen geleid heeft uit het Oosten, doch hij glinsterde als een ster. Maar ook die leraars die velen tot de gerechtigheid gebracht hebben zullen glinsteren als sterren in de toekomstige wereld. Doch reeds hier zullen zij sterren zijn, die glinsteren, opdat allen, die op Mijn komst hopen, hen kunnen zien om hen te mogen volgen totdat zij gebracht zijn in het huis Mijns Vaders. Amen'. Dat de engel blinkt als de ster verwijst ons naar hetgeen Daniël 12:3 beschrijft: 'De leraars nu zullen blinken, als de glans van het uitpansel, en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren, altoos en eeuwig.' Dit geldt nu en voor het toekomstige, dat er leraars, boden Gods zullen zijn die het licht laten schijnen als een ster aan de kerkhemel en zij mensen mogen leiden

als de ster van Bethlehem naar het heil van de Vader in de hemel, en nog velen gebracht mogen worden naar de stal van Bethlehem, opdat ze de ware vrede mogen vinden, waar er zoveel naar op zoek zijn. Daarom kan niet langer het licht verborgen blijven, maar zal het licht moeten schijnen in deze duisternis. In 2011 sprak de Heer o.a. in een woord der profetie: 'Vrees dan niet, ja vrees dan niet gij Mijn volk van Juda, want nochtans is de ster van Bethlehem niet verbleekt en Ik zal u beschijnen met het licht Mijner wijsheid.'

We kunnen niet langer zwijgen, we mogen niet langer zwijgen, maar wij moeten spreken, we moeten schijnen als sterren des hemels. De Heer sprak van Zichzelf: 'Ik ben het licht der wereld' (Jh.8:12). En tot Zijn kinderen sprak Hij: 'Gij zijt het licht der wereld' (Mt.5:14). Laten we dan een licht der wereld zijn voor velen, en niet zo worden als de schriftgeleerden van die tijd. Dat we wel van de komst des Heren afweten, maar er niets mee doen. Want ook deze geschiedenis geldt heden nu nog, we staan er midden in, en gelukkig, we hebben nog steeds een Ster in ons midden die niet verbleekt. Laat u dan leiden door Zijn Geest, opdat we mogen zijn een licht van deze wereld tot behoudenis van velen die Hem zoeken.

R. van Kommer

Gods eer

We leven in de maand waar het 'Ere zij God' gezongen wordt. We kennen de engelenzang uit het kerstverhaal en we zingen het lied, ooit gecomponeerd door de Duitse dominee Franz Albert Schultz, vrijwel altijd tijdens de kerst(zang) diensten. December begint dit jaar met vier adventszondagen, begin van het kerkelijk jaar, uitlopend op het Kerstfeest, met kort daarna de laatste dagen van het natuurlijke jaar, waar we gedenken hoe de Heer ons weer geholpen heeft. Mozes schreef in Ps.90:12,13 twee verzen, die als het ware de maand samenvatten: 'Leer ons zo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen. Keer weder, o HERE! Hoelang nog? en ontferm U over uw knechten.' In alles mogen wij God de eer geven. Hij geeft ruimte, Hij bewaart, Hij vergeeft, Hij brengt uiteindelijk de Zijnen in het Vader-

huis. Door het Kind van Bethlehem mogen we Hem Vader noemen.

Beroofd

We leven echter in een tijd waar God voortdurend van Zijn eer beroofd wordt. Men is nu niet alleen van plan godslastering niet meer strafbaar te stellen, zo'n voorstel gaat het zeker halen in het Nederlandse parlement waar seculiere (onkerkelijke, wereldse) partijen de overhand hebben. Dat is natuurlijk redelijk gangbaar in een maatschappij waar de overheid zich niet langer Gods dienseresse weet. Men houdt geen rekening met de Schepper, maar men moet voldoen aan wat de bevolking wenst. God is voor velen een achterhaalde zaak en iemand Die voor velen niet eens bestaat, kun je ook niet beledigen. God is niet langer de Autoriteit; het gezag ligt bij het volk. Haar leiders

doen ook mee aan die opstand: 'De koningen der aarde scharen zich in slagorde en de machthebbers spannen samen tegen de HERE en zijn gezalfde: Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen' (Ps.2:2,3)! Dat brengt ons op een ander onderwerp, dat hiermee in nauw verband staat. Nog maar kort geleden werd door een van de meest populaire tv-programma's een uitzending gemaakt over de Big Bang. Zonder een zweem van twijfel werd het volk verkondigd dat ooit het heelal zomaar ontstond. Een enkeling wil nog wel geloven dat dit ontstaan door een God zou kunnen komen, maar dat in het begin God hemel en aarde schiep en pas later de grote lichten aan de hemel, kan rekenen op een spottend gelach. Dit is een aantasting van Gods eer: 'De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen,' leert Ps.19:1. Op hoeveel plaatsen in Gods Woord vinden we niet dat God Schepper en Onderhouder is van alles wat bestaat? Moeten we bij al die wereldse misvattingen niet denken aan het tekstgedeelte van 2Ts.2:11,12 waar we lezen: 'daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben, doch een welgevallen hebben gehad in de ongerechtigheid.' Hoeveel mensen zijn niet bijzonder overtuigd van evolutie in plaats van schepping? Als dat geen kracht van dwaling is!

Een gewaarschuwd mens

De Bijbel staat vol met allerlei

waarschuwingen want God geeft om mensen en Hij wil dat allen behouden worden. Lezen we bijvoorbeeld in Jr.16:13 het volgende: 'Bewijst de HERE uw God, eer, voordat Hij het donker doet worden, voordat uw voeten zich stoten aan de bergen in de schemering, en gij op licht hoopt, maar Hij dat tot diepe duisternis maakt, in donkerheid verandert.' Niet alleen Zijn Woord waarschuwt de moderne mens, ook zendt de Heer de twee getuigen uit Op.11 om te getuigen dat de komst van de Heer aanstaande is en dat men zich moet bekeren tot Hem. 'Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen' (Col.1:15,16). Laten we wel zijn, die verkondiging is een van onze taken als we het 'Bekeert u, want de Heer komt' prediken. Dat zullen we moeten doen met droefheid in ons hart, vanwege de verscheurdheid van het Lichaam van Christus, de kerk, waar wij mede schuld aan hebben, zeker gezien onze eigen geschiedenis.

Woord van het jaar

Het woord 'religiëstress' was een van de woorden, genomineerd voor woord van het jaar. Wat is dat, religiëstress? De Van Dale formuleert het als volgt: 'Geheel van religieuze spanningen die kunnen optreden in een moderne, seculiere samenleving als die wordt

geconfronteerd met traditionele godsdienstuitingen.' Het is de titel van een dit jaar verschenen boek van de remonstrantse theoloog Tom Mikkers, dat als ondertitel heeft: Hoe je te bevrijden van deze eigentijdse kwelgeest? Hij constateert dat de kerkverlating in de laatste decennia van de twintigste eeuw geen neutrale houding ten aanzien van religie opleverde. Integendeel, het gangbare beeld is dat religie niet bij de toekomst

van Nederland hoort. Zij die zich in ons land afkeerden van vooral de christelijke godsdienst, zijn vaak veranderd in de ergste tegenstanders. Godsdienstige uitingen werken dan als een rode lap op een stier en vijandschap is het deel van hen die zich in het openbaar als gelovige opstellen. Bij straatevangelisatie komt men hoe langer hoe vaker deze vijandschap tegen, als het al is toegestaan het geloof te verkondigen op de openbare weg. Gods Naam wordt niet meer geheiligd, apart gezet, maar een ver-

wijzing naar Hem geeft vaak een negatieve reactie. Niet alleen de leer, maar zelfs Zijn Naam wordt niet meer verdragen en godsdienst krijgt de schuld van allerlei onheil.

Kennen wij God?

Kunnen we hieraan iets veranderen? We vrezen van niet. Daniël 11:32 leert onder meer over de tijd van het einde: 'Degenen die zich misgaan tegen het verbond, zal hij door vleierijen tot afval bewegen, maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen.' Het volk dat zijn God kent! Het is de tijd dat we onze kennis ver ophalen en onze Maker rechtvaardigen (Job 36:3), zodat we sterk zijn en datgene doen waartoe we geroepen zijn. Al het andere is niets waard, zoals Paulus aan de Filippenzen schrijft: 'Alles wat mij winst was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat' (Flp:3:7,8).

Een nieuw jaar staat straks te beginnen. Het wordt alweer 2013. Laten we mede de komst van de Heer verhaasten door ons te stellen onder Zijn banier en te strijden met het zwaard van de Geest, Gods Woord dat bij machte is 'te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid'. De Heer gaat ons voor, wie zouden wij vrezen? 'De Koning der eeuwen, de onvergankelijke, de onzienlijke, de enige God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen' (Tit 1:17).

redactie

Ziet niet achterom

Een profetie gebracht op Hemelvaartsdag 2012.

Hoor, ja hoor in het ruisen van een zachte wind kom Ik tot u. En de toppen der moerbeziënbomen zullen bewogen worden door Mijne Heiligheid. Hoort, ja hoort Mijn volk en Mijn knechten, heden ben Ik in uw midden en heden heb ik u aanschouwd. Komt tot Mij, ja komt tot Mij, en Ik zal u verschonen. Ziet niet achterom, ziet niet achterom, want Ik, de Heilige de Waarachtige, kom tot u Mijn volk en Mijn knechten. Alzo heb Ik, de Heilige de Waarachtige in het heden Mij geopenbaard en Mijn woord is ja en amen. Amen.

Gods beloften

Als de gemeente samengekomen is en het votum (de openingszeggen) uitgesproken, verandert er wezenlijk iets. We zijn in een gewijde ruimte waar de Here God te midden van Zijn kinderen vertoeft. De Here God laat Zijn kinderen niet in de steek en als zij naar Hem vragen is Hij daar. Hij sprak al tijdens de woestijnreis, dat Hij te midden van Zijn volk zou wonen: 'Ik zal in het midden der kinderen Israëls wonen, en Ik zal hun tot een God zijn. En zij zullen weten, dat Ik de HERE hun God ben, Die hen uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat Ik in het midden van hen wonen zou; Ik ben de HERE, hun God' (Ex 29:45).

Diezelfde Here heeft ook gezegd dat Hij een eeuwig en onveranderlijk God is. Dat Hij zijn beloften zal

vervullen en dit zal blijven doen en deze niet zal veranderen of vergeten. Het is ook de Here God, Die tot vandaag, in onze tijd, Zijn beloften houdt en dus niet alleen ten tijde van het Oude Verbond (Oude Testament) maar ook in het Nieuwe Verbond (het Nieuwe Testament dat doorloopt tot nu), waar de Here Jezus de woorden van de Vader herhaalt: 'Want waar twee of drie vergaderd (samengekomen) zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen' (Mt 18:20).

Voleinding

Hoe groot is de liefde van de Here God, dat Hij ondanks onze kleingelovigheid en twijfel, ons toch steeds weer Zijn eeuwige trouw laat horen. Zijn werking is niet voor een korte periode, maar duurt totdat alles tot volmaking zal gekomen zijn. De volmaking is gekomen als de satan gebonden zal zijn in het 1000-jarig Rijk van vrede. Het zal dan zijn zoals de Here God de wereld eenmaal had gemaakt in het paradijs, namelijk in heelheid van de schepping. Deze situatie zal Hij herstellen in al haar schoonheid en heelheid, als de tijd daarvoor aanbroken is; op een tijdstip dat alleen bij Hem bekend is. Over die voleinding lezen we in Mt 28:18-20: 'Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopen in de

Naam van de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld (eeuwigheid). Amen.'

Als Elia

Deze getrouwe Heer komt niet met heel veel kabaal en geweld tot ons, maar in een rustgevende wind, zoals eenmaal Elia de Heer mocht ontmoeten, toen hij zich verstopt had in een spelonk. We lezen het in 1Kn.19:12,13: 'na het vuur het suizen van een zachte stilte. En het geschiedde, als Elía dat hoorde, dat hij zijn aangezicht bewond met zijn mantel, en uitging, en stond in den ingang der spelonk.' Hoe vaak denken wij niet als een Elia: we hebben toch alles gedaan wat moest! We hebben ons ingezet voor het werk in Zijn wijngaard (het kerkelijke werk) en nu overkomt ons dit! Vaak is er onrust in ons hart en stormt het van binnen, omdat wij vinden dat de Here God ons niet hoort, niet naar ons luistert of dat Hij ons allerlei ellende laat overkomen. Deze boosheid ontstaat, doordat de Here het anders wil regelen dan wij. Dan moeten we vaak erkennen dat de Here God ons wel heeft gezien en naar ons heeft geluisterd, maar dat wij ons niet juist hebben gedragen tegenover de Heer, Die het toch vele malen beter weet dan wij mensen.

Nederig

We merken niets van een boosheid bij de Heer maar Hij komt in alle rust door het woord der profetie tot ons met Zijn liefdevolle stem om die rust ook in ons hart terug

te laten komen. De Heer komt als het rustgevende geritsel van een zachte wind door de toppen van moerbeibomen. Bomen zijn het geestelijk beeld van mensen, die hun status / houding weergeven. Moerbeibomen zijn geen hoge trotse bomen, zoals eiken en ceders, maar korte gedrongen bomen met een stevige stam. De moerbeiboom is het beeld van nederige, ootmoedige mensen die vast in het geloof staan. Hen spreekt de Here God toe als met een rustgevende zachte stille stem om zijn kinderen te bemoedigen.

Deze Almachtige Here God vertoeft te midden van hen die zich stil neerzetten aan Zijn voeten, waar geborgenheid is en opvoedende en onderwijzende woorden gesproken worden. Het was de manier in het 'oude oosten' om zo onder het gehoor en gezag van de leraar aan zijn voeten te zitten.

Met verschonen bedoelt de Heer dat Hij ons vraagt tot Hem te komen en dat Hij, de Vader in Zijn liefde en genade onze zonden zal vergeven, als wij deze oprecht belijden. De Vader weet dat onze wereldse gezindheid elke dag weer wordt aangewakkerd door de satan. Daarom is het bloed van Christus voor de zonden van de wereld gevloeid aan het kruis van Golgotha en elke oprecht gelovige kan daardoor van zijn of haar zonden gereinigd worden. Het is de Heer, die deze genade in Zijn liefde aanbiedt aan allen die met Christus verbonden zijn.

Vergeving

We zullen niet achterom zien en bedenken wat we fout gedaan hebben, want door het bloed der ver-

zoening van Christus is het 'oude' (verkeerde) afgedaan en ligt er weer een nieuw begin voor ons. Ons verleden is immers met talloze zonden en tekortkomingen vervuld. Daarom moeten we niet achterom kijken, want dan hechten we ons aan het verleden, terwijl we juist naar voren: naar Zijn hemelse heerlijkheid moeten uitzien.

Wij zijn maar moeilijk te bewegen om zonden van anderen te vergeven. Ook dit is een menselijke trek, steeds weer achterom te zien (toen en toen deed hij/zij dit fout). Maar de Here God kijkt vooruit. Hij bereidt voor ons een heerlijk eeuwig nieuw koninkrijk waarin we met Hem mogen leven, zonder onze zonden en tekortkomingen nog in herinnering te brengen. Het Lam Gods (Christus) heeft immers reeds geboet voor alle zonden van de mens: 'Christus, eenmaal geofferd zijnde, om veler zonden weg

te nemen, zal ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen, die Hem verwachtten tot zaligheid' (Hbr.9:28). Door dat volkomen offer, want Christus was zonder zonden, worden we, en zijn we weer aangedaan met reine klederen. Dit betekent dat onze zonden zijn vergeven. Door de zonden krijgen we vuile kleren en door de zondenvergeving krijgen we weer schone kleren omdat ze worden gewassen in het bloed van Christus. Dan worden we verder voorbereid en gevormd om de bruid te mogen zijn en ter voorbereiding op die Grote Dag, dat Christus terug zal komen om zijn bruid te halen. Mag deze genade die de Here ons toont ons verlangen naar Hem sterker maken en ons laten roepen: Maranatha, Kom Heer en Bruidegom.

F. Brust

advertentie

de wederkomst

M.J.J. Keijsper
J.R. Misset

"Zie, ik kom"

EEN ONTDEKKINGSREIS

de Kandelaar

€ 15,-

Uitgeverij
de Kandelaar
www.uitgeverijdekandelaar.nl

In Korinte

(Hd.18:1-11)

Op zijn tweede zendingreis ging Paulus, nadat hij te Athene gesproken had over het altaar van de onbekende God en enkelen tot geloof kwamen, door naar Korinte. Dit was een drukke havenstad, waar onder meer de tempel van Aphrodite stond. Het 'vlees' werd er op velerlei wijzen gediend. 'Op zijn Korinthisch leven' was een uitdrukking in die tijd voor mensen met een bedenkelijke reputatie op zedelijk gebied. We kunnen zeggen dat Paulus in een stad kwam die wel heel erg lijkt op de steden van tegenwoordig. Een reden te meer om de brieven aan de Korintiërs met meer dan gewone belangstelling te lezen. De lessen aan de Korintische christenen kunnen ons namelijk veel leren over hoe om te gaan met de leefwijzen en gebeurtenissen om ons heen. De brieven staan ook vol met waar-schuwingen die we ons ter harte kunnen nemen!

Prediking

In ieder geval begon Paulus met besprekingen in de synagoge, nadat hij een plekje had gevonden bij Aquila en Priscilla en met hen samenwerkte. Zij waren tentenmakers en dit handwerk oefenden ze samen uit totdat Silas en Timoteüs kwamen en Paulus zich volledig op de prediking kon concentreren, lezen we in het 18^e hoofdstuk van Handelingen. Hij 'betuigde de Joden dat Jezus de Christus is'. Dat viel bij de meesten van hen niet

in goede aarde: 'Toen dezen zich verzetten en lasterden, schudde hij zijn kleren uit en zeide tot hen: Uw bloed zij op uw hoofd; ik ben er rein van, voortaan zal ik mij tot de heidenen wenden.' De apostel verwijst hier naar wat het Joodse volk zei nadat Pilatus zijn onschuld bevestigde toen hij de Heer overleverde om de kruisdood te sterven: 'En al het volk antwoordde en zeide: Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen' (Mt.27:25)! Het was niet de laatste keer dat Paulus begon met prediken in een synagoge, maar in Korinte zou het zover niet meer komen. Hij vond onderdak voor de nieuwe gemeente in het huis van een zekere Titius Justus, dat zelfs naast de synagoge stond.

Gescheiden

Die nieuwe gemeente bestond, naar we kunnen afleiden uit de namen die we kennen, uit een gemêleerd gezelschap. De overste der synagoge kwam tot geloof met zijn hele huis en dat zal niet de enige Joodse familie geweest zijn. Titius Justus was een Godvrezende, een niet-Jood die net zoals hoofdman Cornelius de God van Israël was toegedaan en ook oorspronkelijke heidenen waren tot geloof gekomen. Zij kwamen bijeen in het huis naast de synagoge. Jodendom en christendom naast elkaar. Zo is het sindsdien ook geweest en we weten dat zulks zal blijven bestaan 'totdat de volheid der heidenen bin-

nengaat en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal goddeloosheden van Jakob afwenden' (Rm.11:25,26). Paulus legt dit de Korintiërs nog eens uit als hij hun in een brief schrijft: 'Want tot heden toe blijft dezelfde bedekking over de voorlezing van het oude verbond zonder weggenomen te worden, omdat zij slechts in Christus verdwijnt. Ja, tot heden toe ligt, telkens wanneer Mozes voorgelezen wordt, een bedekking over hun hart, maar telkens wanneer iemand zich tot de Here bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen' (2Kor.3:15-17).

Volkeren

De 'volheid der heidenen' is een niet geheel juist vertaalde term. Eigenlijk staat er, zoals de Naardense vertaling ook heeft 'de volheid der volkeren' (het gebruikte Griekse 'ethnos' betekent eigenlijk 'menigte'). Tot de Heer werd gezongen over deze uitverkorenen: 'Gij hebt hen voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie' (Op.5:9b). Dat is inclusief al die Joodse mensen die Christus hebben aangenomen in het eerste en laatste tijdvak van de kerkgeschiedenis. In Rm.11:25 is namelijk sprake van een 'gedeeltelijke verharding' die over Israël gekomen is. Het betreft dan degenen die Christus niet willen aannemen. Als zij wel tot geloof komen leren we uit Col.3:11 dat er 'geen onderscheid is tussen Griek en Jood, besneden of onbesneden, barbaar en Skyth, slaaf en vrije, maar alles en in allen is Christus.' In een groot deel van de christenheid echter worden aan

het tegenwoordige Joodse volk allerlei beloften toegeschreven die in werkelijkheid de volheid der volkeren toekomen. Van het afschrijven van het Joodse volk door de zgn. vervangingstheologie die geen enkele plaats meer gaf aan Joodse mensen in het raadsbesluit Gods, is men doorgeschoten naar het andere uiterste. Men denkt dat de 12 stammen uit Op.7 uit mensen met Joods bloed bestaan, terwijl het hier gaat om de 'Godlovers' (de vertaling van Juda, waarvan het woord 'Jood' is afgeleid). Men is zich niet voldoende bewust van dat 'gij als wilde loot daartussen geënt zijt en aan de saprijke wortel van de olijf deel hebt gekregen,' zoals Paulus de Romeinen uitlegt (11:17). Aan de Galaten die de werken der wet weer wilden gaan houden schrijft de apostel: 'Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt, doet Hij dit ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof? Op dezelfde wijze heeft ook Abraham God geloofd en het is hem tot

Overblijfsel van de Korintische synagoge

Inhoudsopgave 38ste jaargang

gerechtigheid gerekend. Gij bemerkt dus, dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn' (Gl.3:5-7). Zo mogen we constateren dat christenen geestelijk gezien kinderen Israëls zijn en mogen we de beloften Gods aan Israël op onszelf toepassen. Maar ook de waarschuwingen en aankondigingen van oordeel wanneer wij ons niet vasthouden aan Zijn ordeningen en Zijn Woord! De geschiedenis herhaalt zich namelijk: ook de christenen verlaten de God van Israël en gaan hun eigen wegen. Dat heeft de kerkgeschiedenis wel bewezen en in onze tijd is de afval hier in Europa bijzonder groot. Zal dan de Heer niet op dezelfde wijze oordelen als Hij het natuurlijke volk Israël heeft gedaan?

Titius Justus

De gemeente Korinte kwam dus bijeen in het huis van Titius Justus. Titius ('verpleger' betekent deze naam) is een Romeinse familienaam. Justus (rechtvaardig) is een toevoeging, of zoals wij zo iets noemen een bijnaam. Het zou heel goed kunnen dat de voornaam van deze man Gajus (heer) was, want we lezen in de brief aan de Romeinen, die in Korinte geschreven is: 'Gajus, wiens gastvrijheid ik en de gehele gemeente genieten' (Rm.16:23) en we weten dat de gemeente bijeenkwam in het huis van Titius. Hij was dus een heidense man 'die God vereerde'. Dit hield in dat zulke godvrezenden niet geheel tot het Jodendom waren overgegaan (dus niet besneden waren), maar dat zij wel de synagoge bezochten en een deel van de wet hielden. Zij geloofden

in de God der Joden. De huizen in die tijd boden, als ze een beetje groot uitgevallen waren, plaats aan hooguit 50 of zestig mensen. Dat is niet heel erg veel en vergelijkbaar met de gemeenten van vandaag de dag. Paulus woonde in Korinte 'een jaar en zes maanden en leerde onder hen het woord Gods' voordat hij met Prisca en Aquila weer vertrok, richting Syrië.

Wat we niet moeten vergeten, is dat God Zelf Zijn kerk leidt en ons zelfs voorgaat. Wat Paulus overkomt, is door de Heer beschikt. We kunnen van de gebeurtenissen in Korinte leren dat ook te midden van 'een ontaard en verkeerd geslacht' (Flp.2:15) zoals Korinte bekend stond, de Heer de Werkende is. Hij vraagt van ons lichtende sterren te willen zijn. Hij zorgt dan voor een 'verpleger', voor een plaats waar Zijn huis kan worden ingericht, een plaats van rust en vrede, waar Zijn Woord en Zijn zegeningen kunnen worden genoten door rechtvaardigen. We worden dan verzadigd (de betekenis van de naam Korinte) met de keur van Zijn weldaden. Opdat we Zijn Woord verkondigen in letterlijke en natuurlijke zin. Ons leven moet een voorbeeld zijn. Dan zullen we zegen kunnen ervaren en mensen ontmoeten die de Heer tot Zich wil trekken. En kunnen we verder trekken naar Syrië, welke naam 'verheven' betekent. We zien uit naar de tijd dat Hij komt om ons te halen en meeneemt naar die verheven plaats, als Hij ons toeroept: 'Kom hoger op.'

A.W. Berkhof

Artikel	Auteur	Nummer
Actie 'Red een kind'	A. Hobé	48 (voorjaar)
Belemmeringen op de reis naar onze bestemming	G. Bahre	50 (najaar)
De enge poort	M.S. Antonisse	50 (najaar)
De geestelijke dampkring	redactie	50 (najaar)
De harten der vaders	J.L.M. Straetemans	51 (winter)
Een lopend vuurtje	M.S. Antonisse	49 (zomer)
Een ster die niet verbleekt	R. van Kommer	51 (winter)
Een teken van de tijd	J.L.M. Straetemans	50 (najaar)
Gabbata	A.W. Berkhof	48 (voorjaar)
Gods eer	redactie	51 (winter)
Hemelvaart	M.S. Antonisse	49 (zomer)
Hysop / Schuldvergeving, waar we ook zijn	J.R. Misset	50 (najaar)
In Korinte	A.W. Berkhof	51 (winter)
Jaaroverzicht 2011	-	48 (voorjaar)
Luisteren	M.S. Antonisse	48 (voorjaar)
Maranatha! Bereidt u, de Heer komt!	J.R. Misset	48 (voorjaar)
Naar Assus	A.W. Berkhof	49 (zomer)
Naar Elisabeth	M.S. Antonisse	51 (winter)
Op reis - De tijd ijlt voorbij	A. Pesch	49 (zomer)
Pasen 2012; Ik leef en gij zult leven	J.L.M. Straetemans	48 (voorjaar)
Twee vrienden	A.W. Berkhof	50 (najaar)
Updates	redactie	49 (zomer)
Veertigdagentijd	D. v.d. Kraats	48 (voorjaar)
Verstandig zijn	redactie	48 (voorjaar)
Wat betekent Pinksteren?	R. Blumink	49 (zomer)
Woord: herfst	A.W. Berkhof	50 (najaar)
Woord: legermacht	A.W. Berkhof	51 (winter)
Woord: verleider	A.W. Berkhof	48 (voorjaar)
Woord: zweven	A.W. Berkhof	49 (zomer)
Zacht vloeiende wateren	A.W. Berkhof	49 (zomer)
Ziet niet achterom	F. Brust	51 (winter)

de kapel van de gemeente Groningen

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand

Hersteld Apostolische Zendingkerk

Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar